

ДЕПУТАТ

КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ VIII СКЛИКАННЯ

“ 14 ” *Вересня* 201 *7* р.

№ *08/279/074-d17*

Київському міському голові

Кличку В. В.

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ!

щодо недопущення підтримки депутатами Верховної Ради України проекту Закону України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів» № 6327 від 10.04.2017 року

Київська міська державна
адміністрація
18.09.2017 № 32737

Шановний Віталію Володимировичу !

Проект Закону України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів» № 6327 від 10.04.2017 року (надалі – проект Закону) не враховує практики Європейського Суду з прав людини щодо якості законів. Зокрема, в рішенні Справа «Веренцов проти України» (Заява № 20372/11) зазначено, що «закон має бути доступним для зацікавлених осіб та сформульованим з достатньою точністю для того, щоб надати їм можливість регулювати свою поведінку аби бути здатними - за потреби, за відповідної консультації - передбачати тією мірою, що є розумною за відповідних обставин, наслідки, які може потягнути за собою його дія».

Разом з тим, більшість статей проекту містять оціночні поняття чи поняття (правові конструкції), які потребують додаткового уточнення. Так, в проекті Закону використанні такі поняття як: «права та гарантії у сфері охорони здоров'я, що стосуються медичного обслуговування», «додаткові державні фінансові гарантії», «у межах програми медичних гарантій», «рівних державних гарантій», «лікарських засобів належної якості», «лікарські засоби, пов'язані з наданням інших видів медичної допомоги», «ведення пацієнта».

Тобто, ці та інші положення проекту, можуть призвести до необмеженості їхнього трактування у правозастосовній практиці. Такий законодавчий підхід не відповідає вимогам щодо якості законів в контексті верховенства права, гарантованого статтею 8 Конституції України.

Серед основних заходів реформування охорони здоров'я в проекті Закону передбачається запровадити нову модель фінансування для первинної медичної допомоги, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги, створити правові основи для нової системи фінансування охорони здоров'я, створення єдиного національного замовника медичних послуг та єдину електронну систему обміну медичною інформацією.

Однак, зазначені положення проекту Закону не узгоджуються із нормами Конституції України. Так, відповідно до частини другої статті 49 Конституції України охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм. Згідно з частиною третьою статті 49 Основного Закону Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена. Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності.

Так, запропонований механізм зміни прямого бюджетного фінансування закладів охорони здоров'я, які надають безоплатну медичну допомогу громадянам на механізм лише часткової оплати з боку держави медичних послуг не забезпечує виконання вищенаведеного конституційного припису, в тому числі з огляду на те, що права, гарантовані Конституцією України, не можуть бути обмежені.

Слід зазначити, що згідно з пунктом 9 статті 116 Конституції України Кабінет Міністрів України спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади. Однак, проектом Закону пропонується з метою забезпечення прозорості та громадського контролю за діяльністю Уповноваженого органу утворити Раду громадського контролю, яка формується на засадах відкритого та прозорого конкурсу у складі 15 осіб, які переобираються кожні два роки.

Таким чином, вищезазначене положення не дає роз'яснення щодо юридичного статусу, повноважень та правових наслідків прийняття рішень Радою громадського контролю.

Також, слід звернути увагу на те, що «електронна система охорони здоров'я» запропонована проектом Закону є базою даних, а не системою охорони здоров'я.

Так, слід констатувати, що реформа в галузі охорони здоров'я проводиться не організовано, без урахування особливостей регіонів України. Часта зміна Міністрів охорони здоров'я й відсутність наступності у їх діях призводить до невизначеності основних напрямків і методології медичної реформи та гальмує процес реформування в цілому.

Виходячи з вищевикладеного, прошу Вас, шановний Віталію Володимировичу:

1) вважати проект Закону України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів» № 6327 від 10.04.2017 року неприйнятним для киян;

2) підготувати проект рішення про звернення до Верховної Ради України щодо недопущення підтримки депутатами Верховної Ради України проекту Закону України «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів» № 6327 від 10.04.2017 року.

З повагою
Голова фракції "Єдність",
Депутат Київської міської ради

О. Омельченко